

मेघैः शीतातपकरो विरश्मिरिव रश्मिवान् । द्यावापृथिव्याः संसर्गः सततं प्रतैः कृतः ।
 अव्यवच्छिन्नधारौघैः समुद्रौघसमैर्धनैः । नोपार्जुनकदम्बानां पृथिव्यां वातवृष्टयः ।
 गन्धैः कोलाहला वान्ति वाता मदनदीपनाः । संप्रवृत्तमहावर्षं लम्बमानमिवाम्बुदं ।
 भात्यगाधमपर्यन्तं ससागरमिवाम्बरं । धारानिर्मलनाराचं विद्युत्कवचवर्म्भं ।
 शक्रचापायुधवरं युद्धसज्जमिवाम्बरं । शैलानाञ्च वनानाञ्च द्रुमाणाञ्च वराननं ।
 प्रतिच्छन्नानि भासन्ते शिखराणि घनैर्धनैः । गजानीकैरिवाकीर्णं सलिलोद्गारिभिर्धनैः ।
 वर्णसारूप्यतां याति गगणं सागरस्य वै । समुद्रोद्भूतिजनना लोलशादलकम्पिनः ।
 शीताः सपृषदुद्दामाः कर्कशा वान्ति मारुताः । निशासु सुप्तचन्द्रासु मुक्ततोयासु तोयदैः ।
 मग्नसूर्यस्य नभसो न विभान्ति दिशो दश । चेतनं पुष्करं कौशेः चुधाभ्रातैः समन्ततः ।
 न घृणीनां न रम्याणां विशेषं यान्ति कष्टयः । घर्म्मदोषपरित्यक्तं मेघशोभातिभूषितं ।
 पश्य वृन्दावनं कृष्ण वनञ्चैवरयं यथा । एवं प्रावृत्तुणान् सर्वान् श्रीमान् कृष्णस्य पूर्वजः ।
 कथयन्नेव बलवान् व्रजमेव जगाम ह । तौ रामयन्तावन्योन्यं कृष्णसङ्कर्षणवुभौ ।
 तत्कालं ज्ञातिभिः सार्द्धञ्चैरतुस्तन्महावनं ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि प्रावृत्तवर्णने सप्तषष्ठोऽध्यायः ॥ ६७ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ कदाचित्तु तदा कृष्णो विना सङ्कर्षणेन वै । चचार तदनवरं कामरूपी वराननः ।
 काकपक्षधरः श्रीमान् श्यामः पद्मदलेक्षणः । श्रीवत्सेनोरसि युतः शशाङ्क इव लक्ष्यते ।
 साङ्गदेनापपादेन पङ्कजोद्भिन्नवर्चसा । सकुमाराभिताम्रेण क्रान्तविक्रान्तगामिना ।
 पीते प्रीतिकरे नृणां पद्मकिञ्चलसन्निभे । सुल्ले वसानो वसने ससन्ध्य इव तोयदः ।
 वत्सव्यापारयुक्ताभ्यां व्यग्राभ्यां दण्डरज्जुभिः । भुजाभ्यां साधुवृत्ताभ्यां पूजिताभ्यां सदाऽमरैः ।
 सदृशं पुण्डरीकस्य गन्धेन कमलस्य च । रराज तस्य तद्वाले रुचिरौष्ठपुटं मुखं ।
 शिखाभिस्तस्य मुक्ताभीरराज मुखपङ्कजं । वृतं षट्पदपङ्कजीभिर्यथा स्यात् पद्ममण्डलं ।
 तस्यार्जुनकदम्बाद्या नोपकन्दलमालिनो । रराज माला शिरसि नक्षत्राणि यथा दिवि ।
 स तया मालया वीरः शुशुभे सर्वपुष्पया । मेघकालाम्बुदश्यामो नभस्य इव भूर्तिमान् ।
 एकेनामलपत्रेण कण्ठसूत्रावलम्बिना । रराज वह्निपत्रेण मन्दमारुतकम्पिना ।
 कचिद्गायन् कचित् क्रोडंश्चूर्ण्यश्च कचित् कचित् । पर्णवाद्यं श्रुतिमुखं वादयंश्च कचिदने ।
 गोपवेणुं सुमधुरं कामात्तमपि वादयन् । प्रह्लादनार्थञ्च गवां कचिदनगते युवा ।
 गोकुलेऽम्बुधरश्यामश्चचार द्युतिमान् प्रभुः । रेमे च तत्र रम्यासु चित्रासु वनराजिषु ।
 मयूरवरघुष्टासु मदनोद्दीपनीषु च । मेघनादप्रतियूहैर्नादितासु समन्ततः ।
 शादलच्छन्नमार्गासु शिलिभ्राभरणसु च । कन्दलामलदन्तीषु खवन्तीषु नवं जलं ।
 केशराणां नवैर्गन्धैर्मादनिश्चसितोपमैः । अभीक्ष्णं निश्चसन्तीषु योशित्स्त्रिव समन्ततः ।

२५८०

२५८५

२५९०

२५९५

२६००

२६०५